

Te weinig handen aan het ziekenhuisbed

Op spoedeisende hulp zijn veel verpleegkundigen vertrokken

Richard de Boer

Leeuwarden | Veel verpleegkundigen zijn door de hoge werkdruk vertrokken, maar pas afgestudeerde jongeren komen maar moeilijk aan een baan in het ziekenhuis. Dat leidt tot zorgen en frustratie.

„Het is druk op de spoed, we hebben de afgelopen periode vaak een volmelding gehad”, vertelt Aly de Vries, die op de spoedeisende hulp van het Leeuwarder MCL werkt. „Veel zieke oudere mensen, vaak met interne ziekten. Koorts en benauwdheid bij onderliggend lijden. Deze mensen gaan in corona-isolatie, maar dat is vaak uit voorzorg. Bij coronapatiënten zien we zowel gevaccineerd als niet-gevaccineerd. We hebben nog steeds veel diensten die opgevoeld moeten worden. We hebben te weinig handen aan het bed.”

Zorgen

Dat het demissionaire kabinet onder tussen een wetswijziging aan het voorbereiden is om de coronapas ook op de werkvloer in te voeren, baart haar zorgen. „Ik vrees dat we dan nog meer personeel gaan verliezen.”

De Vries werkt al zeven jaar op de spoedeisende hulp, en in die tijd heeft ze veel collega's zien vertrek-

ken. „Een hoop verpleegkundigen zijn afgezwaid door de hoge werkdruk en het uitblijven van financiële compensaties. Ik maak me echt zorgen over de toekomst. Ik hoop dat verpleegkundigen die nu in opleiding zijn, mijn dochter is er één van, hun motivatie niet kwijtraken om aan het werk te gaan.”

Veel pas afgestudeerde verpleegkundigen staan te popelen om aan de slag te gaan in een ziekenhuis, maar in de praktijk blijkt dat nog niet zo eenvoudig. Er is sprake van een vicieuze cirkel: er is veel vraag naar verpleegkundigen in ziekenhuizen, maar door de krapte kunnen niet genoeg stagiaires worden begeleid. Zij missen daardoor de klinische ervaring om, eenmaal afgestudeerd, bij een ziekenhuis aan de slag te gaan, en zo blijft het personeelstekort in stand.

Acht afwijzingen

Dat probleem ondervond ook de 26-jarige Elisa Hummel uit Leeuwarden. Zij is net bij NHL Stenden afgestudeerd voor de hbo-opleiding verpleegkunde, maar deed alleen in het tweede jaar van haar studie ziekenhuiservaring op.

„Ik heb meerdere ziekenhuizen aangeschreven en gereageerd op heel veel vacatures, maar elke keer kreeg ik te horen dat ik niet genoeg ervaring heb. Maar hoe kom ik aan ervaring als ik die niet in mijn afstudeerjaar heb kunnen opdoen? Ik heb

een prima cijferlijst, ik deed een minor in de acute zorg, ik liep voor mijn BIG-registratie stage in de psychiatrie en bij de GGD, maar daarmee kom ik het ziekenhuis niet in. Ik heb acht afwijzingen achter elkaar gehad.”

Uiteindelijk kreeg ze toch een baan als verpleegkundige in het Drachtster ziekenhuis Nij Smellinghe. „Van kinds af aan wilde ik al babydokter worden. Een babydokter is het niet geworden, maar ik werk nu

Aly de Vries, werkzaam op de spoedeisende hulp in het MCL. Foto: FD

wel op de kind- en kraamafdeling”, zegt ze blij.

Volgens Hummel staat drie kwart van haar studiegenoten te trappelen om in het ziekenhuis aan de slag te gaan. „Maar we krijgen steeds te horen dat er niet genoeg mensen zijn om studenten te begeleiden. Vanuit NHL Stenden deden ze echt hun best om plekken te vinden, maar in ziekenhuizen werd meestal een stop gezet vanwege de overbelasting van het personeel.”

Potje voetballen

Op de spoedeisende hulp van het MCL lopen er in een jaar gemiddeld zo'n vijftien verpleegkundigen in opleiding mee, zegt verpleegkundige en praktijkopleider Johanna Leemburg. „We horen ook wel over veel jonge verpleegkundigen die net klaar zijn met hun opleiding, maar door het servicebureau van het ziekenhuis worden afgewezen omdat ze geen ziekenhuiservaring hebben. Dat snappen wij bij de spoedeisende hulp echt niet. Geef ze gewoon de kans, investeer even een paar maanden in zo'n verpleegkundige en dan heb je een hartstikke goede kracht erbij op de werkvloer.”

Het zou goed zijn als de zogeheten 'inservice-opleiding' weer nieuw leven wordt ingeblazen, vindt haar collega De Vries. Daarbij worden verpleegkundigen en ander ziekenhuispersoneel binnen het bedrijf intern opgeleid.

„We hebben echt mensen nodig die praktisch zijn. Soms worden jonge verpleegkundigen aangenomen om specifiek in de corona-isolatie te assisteren. Maar vaak is die ruimte

Ik hoop dat verpleegkundigen die nu in opleiding zijn hun motivatie niet kwijtraken

leeg, en is het op de rest van de spoed smoordruk. En dan kom ik bij een testlocatie, en zie ik daar jongens met schorten en handschoenen aan een potje voetballen, want er is niks te doen. Dat we studenten verpleegkunde geen werk kunnen bieden, en dat jongens zonder medische achtergrond wel testen mogen afnemen. Echt, dan huilt mijn zorghart. In wat voor wereld leven wij?”